

приятель, казалъ въглецарьтъ, ето бѣлѣгътъ гдѣ е зараснѣлъ“. — Да зараснѣлъ, казала мечката, бѣлѣгътъ е зараснѣлъ, но лошитѣ думи, които лѣтосъ ми каза — че ми мирнѣхъ устата — никога не ще забравѣхъ“.

Пѣтникъ и хайдутинъ.

Нѣкой си търговецъ отивалъ въ града да си купи стока за дюгения. По пѣтя замръкнѣлъ до една гора. Изъ гората излѣзалъ единъ человекъ и въ ржката си държалъ една голѣма сопа — „Слѣзъ отъ конѣтъ, извикалъ съ силенъ гласъ този человекъ и ми дай всичкитѣ си пари! Ако ли не ми ги дадешъ ей сега ще ти счупѣ главата!“ — Търговецътъ като нѣмалъ ливорверъ, извадилъ ржкавицата си изъ пояса и извикалъ: „отстрани се отъ меня, или ей сега ще те убияхъ“.

Хайдутинътъ се уплашилъ, защото мислѣлъ, че търговецътъ държи ливорверъ и избѣгалъ въ гората.

Слѣдъ това търговецътъ трѣгнѣлъ по пѣтя си и полегка, легка стигнѣлъ въ близкото село до кръчмата. Въ кръчмата имало много селяни. Търговецътъ имъ расправилъ какъ хайдутинътъ се уплашилъ отъ ржкавицата и избѣгалъ. Всичкитѣ селяни се изсмѣли на умѣтъ на хайдутинътъ.

Въ това врѣме единъ селянинъ влѣзалъ въ кръчмата и сѣднѣлъ близо до вратата на